

Triều Sương

Con Rùa

Ngày xưa có một con rùa già khổng lồ chậm chạp tới ngày chỉ quanh quẩn trú ngụ trong một lùm cây dưới gốc cây xoan già cuối rừng. Nó không dám đi đâu xa dù nhiều lần nó không tìm được thức ăn để lột cái da dày hay làm việc thường xuyên của nó. Nó sợ. Nó sợ đủ thứ từ những con vật đến hoàn cảnh và nhất là con người. Nó đã sống được đến 990 năm nay cũng nhờ vào sự sợ hãi đó nhưng vì vậy mà nó lúc nào cũng cảm thấy đơn độc.

Nó biết mình chậm chạp và càng chậm hơn với cái mái nhà sừng sững trên vai. Đôi khi nó đã nghĩ rằng chính vì cái mái nhà này nên những bước chân của nó mới chậm. Nó hần học, bực tức. Một hôm, nó nghĩ ra một cách thoát ra khỏi cái mái nhà này. Nó hí hục bò cách xa cây xoan già một khoảng và bất thần nó rướn người phóng mình vào cây xoan

Àp..oạch.....Nó rơi xuống.Im lìm. Nó ngất đi vì đau. Cái mái nhà vẫn không bẻ hẳn ra mà chỉ có những lần nứt dọc ngang.Từ những lần nứt đó văng ra những mảnh dăm nhỏ đâm vào thân nó..nhức buốt.

Một ngày, buồn, nó quyết định rời xa nơi trú ngụ an toàn để tìm đến một nơi khác vui hơn, nhiều thức ăn hơn và nó muốn trốn sự cô đơn đang bao trùm nó. Nó muốn thoát khỏi tầm lưới của chính mình dù nó biết rằng như vậy là đồng nghĩa với sự an toàn không còn nữa. Nó gạt bỏ sự sợ hãi qua một bên và hăm hở lên đường. Nó đi mãi vẫn chưa tìm được một nơi trú ngụ mới cho mình và nó vẫn cứ đi.

Đã nhiều ngày qua chàng thợ săn vẫn không bắt được hay săn

được một con thú nào. Chàng lang thang tìm kiếm trong nỗi lo và buồn. Bỗng dưng chàng bắt gặp một con rùa đang đi trên đường. Nếu là một con rùa bình thường thì chắc chàng sẽ không chú ý gì nhưng đây lại là một con rùa to đến nỗi chàng tin rằng bất kỳ ai gặp cũng đều ngạc nhiên. Và chàng mừng rỡ nghĩ:

- Nếu mình bắt nó đem bán chắc sẽ được khối tiền.

Thế là chàng quyết định quăng cái lưới rào lên con rùa. Quá bất ngờ, con rùa không kịp chạy trốn một phần vì sự nặng nề của nó. Nó bị bắt nhưng không ngừng giãy giụa tìm cách thoát ra. Nó cố cắn những sợi thép, cố hết sức đạp nhưng vẫn vô ích...những sợi thép lưới vẫn không suy suyễn, bốn chân nó tê mỏi. Nó đành nản nỉ :

- Chàng thợ săn ơi, xin chàng tha cho tôi. Tôi già rồi sống không còn bao lâu nữa. Nếu chàng tha cho tôi, tôi xin trả ơn chàng bằng cách chỉ cho chàng nơi nào nhiều nước, nhiều suối và nhiều thú...

Nó ngược đôi mắt long lanh ngấn lệ nài nỉ và chờ đợi một quyết định với sinh mạng của mình và nó cảm giác như phút giây này dài hằng thế kỷ, nó lo và sợ từng cử chỉ từng hành động của chàng thợ săn đến cái chớp mi hay một tiếng thở dài. Nó không biết đây có phải là lần cuối cùng trong đời nó trở nên sợ hãi đến như vậy. Trong một thoáng chàng thợ săn đã động lòng định tha cho nó nhưng rồi chàng chợt nhớ ra rằng ở nhà mẹ già không có cháo để ăn, vợ và con không có đủ một manh áo để mặc và thế là chàng lại nhất định không tha cho nó. Chàng nhìn nó, nó nhìn chàng chờ đợi...nháy mắt chàng phát hiện tận sâu dưới cái cổ của con rùa có cái gì đó sáng lấp lánh. Bỗng dưng trong tâm trí chàng dấy lên sự nghi ngờ và lòng tham, chàng nghĩ đến một vật quý báu được cất giấu trong cái mai rùa kia, chàng muốn lấy cái vật đó ra. Chàng vươn tay kéo đầu con rùa thật mạnh. Bất thành linh con rùa không kịp xoay đầu. Nó bối rối không hiểu chàng thợ săn định làm gì nhưng trong nó bản năng muốn được sống được tồn tại dâng cao, nó vẩy đầu, đạp chân liên tục rồi bất ngờ nó cắn thật mạnh vào cổ tay chàng thợ săn. Bị đau bất ngờ, chàng thợ săn giận dữ hất mạnh nó ra xa và lôi thanh súng nhỏ bên hông lưng nhắm vào nó và... bắn.....

Cái mái nhà của con rùa giờ đây chỉ còn là những mảnh vỡ lớn bé

vung vãi trên đất. Con rùa thoi thóp thở..từ khoé mắt hai giọt lệ lần lượt rơi. Nó biết mình sắp chết nhưng nó vẫn không hiểu vì sao viên đạn không ghim vào thân mình nó để nó chết nhanh hơn...nó khép mi mắt lại. Từ những mảnh vỡ ghim vào vào trên thân nó, máu chảy ra từ từ...đông ...khô ...

* * * * *

Câu chuyện đã kết thúc như vậy đó anh. Chắc anh sẽ nghĩ rằng đây cũng chỉ là một trong hàng ngàn câu chuyện cổ tích em vẫn thường kể nhưng câu chuyện này thực sự là những gì em muốn nói với anh. Trong câu chuyện đó có hai nhân vật là rùa già và chàng thợ săn và em muốn anh biết rằng : em chính là rùa già còn anh là chàng thợ săn đó.

Giá như ngày ấy con rùa đừng đi xa khỏi chỗ trú ngụ...giá như nó biết sợ hãi..giá như nó đừng liều lĩnh thể hiện mình thì có lẽ kết cuộc nó sẽ ko gặp chàng thợ săn..ko bị chết bởi chính những mảnh vỡ của mình.....

Và giá như ngày ấy em đừng quên anh, em không thể hiện bản thân..không làm cho mình nổi bật..ko viết nên những vần thơ hay câu văn nào khiến cho anh chú ý đến em thì chúng ta sẽ không quen nhau..chúng ta sẽ như hai người xa lạ hoàn toàn..thì bây giờ em đã không khổ đau và anh cũng sẽ không xa em như chưa bao giờ anh xa em đến thế.

Em đã từng cảm ơn định mệnh cho anh gặp em nhưng em cũng bao lần trách vì định mệnh giúp em và anh gặp gỡ...nhưng rồi cũng định mệnh khiến chúng ta xa nhau với hai mảnh thương đau..không..có lẽ chỉ riêng em cũng như con rùa già ấy mang một nỗi đau đến lạnh người mãi mãi..còn anh thì..em mong anh vẫn sống vui ..chỉ riêng em.....bởi do em..vì em..em không vượt qua được chính mình, em không giữ cho mình một khoảng trời an lành mà chủ muốn tìm tòi..vươn lên phía trước và gặp anh...

Trong câu chuyện chàng thợ săn đã vì lòng tham nên vô tình khiến con rùa già chết cũng như anh..anh không tham nhưng anh cũng khiến em đau lòng bao nhiêu lần...tình anh dành cho em nhiều nhưng sao không là trọn vẹn..một phút giây anh dành cho cô ấy là ngàn năm em đau ..em ghen hờn..và rồi em ko chấp nhận bị sót chia tình cảm.....em không thể nói lên lời nào thì em đành xa

anh vậy

...quên anh...quên anh..em dặn lòng bao nhiêu lần như thế nhưng rồi vẫn không quên được.....rồi em không hay chính bản thân mình ngã gục lúc nào

Cái mái nhà của con rùa giờ đây chỉ còn là những mảnh vỡ lớn bé vung vãi trên đất. Con rùa thoi thóp thở..từ khoé mắt hai giọt lệ lần lượt rơi. Nó biết mình sắp chết nhưng nó vẫn không hiểu vì sao viên đạn không ghim vào thân mình nó để nó chết nhanh hơn...nó khép mi mắt lại. Từ những mảnh vỡ ghim vào vào trên thân nó, máu chảy ra từ từ...đông ...khô ...

T_LS